

**T
A
N
D
E
M**

*Experiment
v poezii*

*Blanka
Brodská*

*Jan
Žák*

TANDEM

Jan Žák, Blanka Brodská

Tandem

Experiment v poezii

Text © Jan Žák; Blanka Brodská, 2022
Návrh obálky © Nakladatelství Klika, 2022
Grafická úprava a sazba © Lukáš Vik, 2022
1. vydání © Lukáš Vik - [E-knihy hned](#), 2022
ISBN ePub formátu: 978-80-7536-349-7 (ePub)
ISBN PDF formátu: 978-80-7536-350-3 (PDF)
Konverze do elektronických formátů:
Lukáš Vik: <http://www.lukasvik.cz>

Prolog

„Řekni to písni“ – to je stálá výzva pro hudebníka i pro básníka, protože píseň s verši je dílo, které člověka osloví nejvíc. Píseň bez veršů je však pouze nic neříkající rytmus. V dnešní době se bohužel množí písničky, v nichž se stále opakuje jenom jedna věta, takže posluchač vnímá pouze rytmus. Báseň samotná je však počin, který může mít trvalou hodnotu. Jenomže i tvorba básniček může mít rozdílný způsob a tvar. Klasická, tak zvaná krásná poezie je postavena na metaforách, přirovnáních a oduševnělých úvahách, zatímco některé druhy veršování se drží při zemi a snaží se hlavně poeticky popisovat realitu.

Tato knížka je pokusem provést sondu do vkusu čtenáře, protože někdo inklinuje k abstrakci, líbí se mu krásná lyrická poezie, ale někomu vyhovuje spíše jasné pojmenování problému, navíc podané poetickou formou. Ve snaze vyhovět oběma druhům čtenářů jsou zde básničky uvedeny ve dvou básnických stylech – ve formě lyrické poezie a ve formě epické, tedy více realistické. Čtenář si sám může vybrat, co je mu bližší.

Knížka má tři části: 1. část vznikla tak, že básničku ve stylu lyrické poezie druhý autor přebásnil víceméně realisticky, v 2. části jsou básničky psané formou lyrické poezie, a 3. část se věnuje jenom

básničkám ve stylu realistické poezie. Úmyslně nesdělujeme, kdo v jakém stylu básničky tvoří, aby čtenář nebyl ve svém úsudku apriori ovlivněn.

Podle počtu pravděpodobnosti je v tomto směru vkus čtenářů padesát na padesát, ale pokud se někdo odhodlá k vyjádření svého názoru, budeme za to vděční.

Autoři

1. část

Stejný motiv v básničce

- ve stylu lyrické poezie*
- i ve stylu realistické poezie II*

Radost I

Radost je kytka mámivá,
je třibarevné kotě,
všude se krmit, chránit má
jak píseň v čisté notě.

Radost je rybka u břehu,
snítka, co začla rašit,
tak buďte prosím ve střehu -
nelámat, nezaplašit!

Radost je teplo u srdce,
každý se po ní pídí
a skryté nese ovoce,
dělá z nás lepší lidi.

Radost II

Radost je pro život nezbytná
tak jako vzduch a voda,
máme jí málo, a to je
bohužel velká škoda.

Měli bychom se naučit
dělat radost svým dětem,
protože v budoucnu mladá krev,
ta bude hýbat světem.

Rodiče by měli pocítit,
že i jim radost děláme,
vždyť i my se možná jednou
hezkého stáří dočkáme.

Udělat někomu radost
nemusí stát velké úsilí,
pokud jsme semínko lásky
do tvorby radosti zasili.

Radost je úžasný fenomén,
dokáže dělat i divy,
dělejme radost svým blízkým,
snažme se, dokud jsme živi.

Stupínky ke štěstí I

Štěstí je jako stavebnice,
kostky jsou schůdky do ráje.
Každá z nich ale malá je,
a tak jich potřebuji více.

Bývají i trochu k smíchu -
štěně, co honí stínu cíp,
příběhne dát se pohladit,
šťěstí mu visí na čenichu.

Další kostky zase hřejí -
do kamen hodit polínko,
pofoukat děcku kolínko
a slyšet, jak se lidé smějí.

A jiné voní po jasmínu -
osud jen vzácně dopřeje,
že na světě zas dobře je,
když napravíme vinu.

Sbírám a svírám kostky v pěsti,
ta hra mě baví víc než cíl,
zapadám do té krásy chvíl,
už nevím, že chci stavět štěstí...

Stupínky ke štěstí II

Štěstí, to je jen chiméra -
a všichni po něm prahnou,
alespoň jednou v životě
si na ně chtějí sáhnout.

Štěstí však samo nepřijde,
vyžaduje i naši pomoc,
z podstaty nemá vůbec rádo
zejména žádnou nemoc.

Proto si svoje zdraví
jak vzácný poklad hlídejme
a žádné zhoubné nákaze
pražádnou šanci nedejme.

Možností, jak být šťastný,
je ovšem mnohem více,
stačí mít někoho rád
a rozjasní nám to líce.

Být šťastný přece zdaleka
není jenom náš cíl,
nutné je prožít v pohodě
co nejvíc šťastných chvil.

Křeček I

Netrapte křečka, mějte cit,
občas mu dejte žrát
a snažte se ho pochopit -
není to maso, co má rád.

Netrapte křečka bez vody,
nepije pivo ani „šnaps“,
co vám snad dodá pohody,
to křečkovi je na kolaps.

Netrapte křečka v krabici,
radši by v trávě slídil,
nemějte tvrdou palici!
Netrapte ani lidi...

Křeček II

Přinesl jsem domů křečka v domnění,
že chovat zvíře v paneláku není umění.

Do klece jsme s dcerou křečka dali
a krmili tím, co už jsme znali.

Věděli jsme, že on maso nesnáší,
a doufali, že jen radost přináší.

Velké ale bylo naše zklamání,
choval se tak, že to hrůzu nahání.

Jenom jednou jsme ho z klece pustili,
a co dokáže bohužel brzy zjistili.

Roztrhal nám boty, prádlo, polštáře,
kdyby to byl člověk, tak voláme notáře.

Plyne z toho poučení, že tvář nemá
držet v zajetí se nikdy nemá.

Kočka I

Co na mne koukáš? Jen tu slídím!
Jsem malé kotě – mám se bát?
Nevidím ještě do vás, lidi,
nechceš mi něco udělat?

Neboj se, číčo, a slez dolů,
dostaneš misku mlíčka,
snadno se vejdeš k našemu stolu.
Budem tě krmit, budem tě hýčkat.

Kočka II

Kočka má tisíc životů –
je to jen nadsázka pouhá,
známe však sdělení dlouhá,
že kočka patří k životu.

Kočička malá je k zulíbání
pro svoji úžasnou hravost,
děti z ní mají vždy radost,
ony i kočička nemají stání.

Němá tvář – kočce říkáme,
je ale chytrá velice,
cítí myš na konci ulice,
a že ji chytne, toho se dočkáme.

Kočka má paměť sloní,
my, i když nad ní stojíme,
v podstatě vůbec nevíme,
co se jí v hlavě honí.

Pes I

Náš nejlepší přítel
veselá je kopa,
provází ho svízel
a blátivá stopa.

Třicet kilo váhy,
oči jako tůně,
přes výchovné snahy –
v porcelánu slůně...

Když nás doma vítá,
nadělá nám boule
s razancí, již skýtá
jen dělová koule.

Hlídač neúplatný
občas přestřelí,
nebylo to špatný
tuhle v neděli.

Sousedovi v hrsti –
jen za malou výtku
nechal chomáč srsti,
stopy zubů v lýtku.

Veterinář zkoumal,
má-li vzteklinu,
náš pes dostal dopal –
sněd mu svačinu.